

KIBÉDI VARGA ÁRON

425

*Miért nem szólítottál meg később?
Miért jártál olyan sokáig a zúgó ösvényeken?
A hangok fájnak, az idő megcsappant,
el kell intézni, fel kell dűlni
azt ami befejezhetetlen, azt ami világos.*

*Miért nem szólít meg Téged is az alattvaló?
Ha fentebb vagy előbb szóltál volna,
felfutott volna a nyúlánk beszéd Hozzád is,
zengtek volna a világos falak
és bejöhetett volna a hódító.*

*Most viszont hideg van, felhők vadásznak rám,
a hangok csapdája leselkedik: vár az utazás.*

426

*A támadás tarthatatlan,
a feltámadás megrendezhető:
angyalok gyalognak, bakák repkednek –
végkifejlet a záróra után.*

*A feltámadás katonadolog. Határeset.
Sorakoznak a holtak, támad a szentlélek,
testeket tölt és puskacsöveket.
Terjed a mámor, megrendülnek az angyalok.*

*Most az öröklétet avatják és mindenki beleszóllhat,
még az ördög is. A hit hazátlan,
azért tartós. Akár holnap is elkezdődhet.*

427

*A végeken aratnak, a középén nem.
A vitézek maradnak, a többiek nem.
Az elején a győzelem, a végén a vész:
a középén jóslatok, a dodonai vész.*

*A háború közepén hiányzik egy oldal.
A tanúk hallgatnak, betűk sem maradnak,
ékesen hazudnak a kirívó példák:
a végső vallomást nem latolgatja senki.*

*A középén megint az irgalmatlan jósok.
Később csak az eskü, a tanúk fénykora
és a szünet csendje, suttogó oktatás:
kitépték a könyvből a zajos ünnepet.*

